

ἀγριολαχανικό τό, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λαχανικό.

Ἀγριολάχανο, ὁ ἰδ.

ἀγριολάχανο τό, πολλαχ. ἀγριουλάχανου Στερελλ.
(Αἰτωλ.) ἀγρολάχανον Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Τὸ μεταγν. οὐσ. ἀγριολάχανον.

1) Ἰδία τάξις δημώδης φυτῶν (πβ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 5 (1918/20) 75), ἥτοι τὰ ἀγριολαχανικά καὶ χόρτα τοῦ βουνοῦ, πᾶν ἄγριον ἐδώδιμον χόρτον, τὰ ἄγρια λάχανα τοῦ Διοσκορ. (2,142) ἢ τὰ λαχανώδη τοῦ Θεοφρ. (Ἱστορ. φυτ. 1,3,4) πολλαχ. Συνών. λαχανικά.

2) Εἰδικώτερον τὰ ἐξῆς ἀγριολαχανικά α) Κράμβη ἢ Κρητικὴ (brassica Cretica) τοῦ γένους τῆς κράμβης (brassica) τῆς τάξεως τῶν σταυρανθῶν (cruciferae), ἢ τῶν ἀρχ. ἀγρία κράμβη ἢ ἀγρία ράφανος Κρήτ. Πελοπν. (Λάστ.) Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) — ΠΓεννάδ. 547. Συνών. μωρολάχανο. β) Κράμβη ἢ Τουρνεφόρτειος (brassica Turnefortii) ἀγν. τόπ. [**]

ἀγριολαψάνα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριουλαψάνα Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λαψάνα.

Τὸ ἀγριολαχανικὸν λαψάνα ἢ Ὀλύμπιος (lapsana Olympica) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae). [**]

ἀγριολεβάντα ἡ, Ζάκ. Κέρκ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λεβάντα.

Τὰ ἐξῆς ὅμοια τὴν ὁσμὴν φυτὰ 1) Ἡ τῶν ἀρχ. λιβανωτῆς ἢ στοιχᾶς ἢ ἴφυον (ΠΓεννάδ. 593), λαβαντῆς ἢ στοιχᾶς (lavandula stoechas) τοῦ γένους τῆς λαβαντίδος (lavandula) τῆς τάξεως τῶν χειλανθῶν (labiatae), ἀγριολούλουδον μὲ τὴν ρίζαν λευκὴν «ῥίζουσαν λιβάνου» (Διοσκορ. 3,79) Κέρκ. Κεφαλλ. Συνών. Λαμπρή, μαυροκέφαλο, μυροφόρα, χαμωλίβανο. 2) Εἶδος ἀγρίας νάρδου Ζάκ. [**]

ἀγριολειχήνα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριολειχήνα Θράκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λειχήνα.

Ὁ λειχήν, τὸ πιτυρῶδες ἐξάνθημα.

ἀγριολεμονεᾶ ἡ, Εὐβ. (Κάρυστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λεμονεᾶ.

Ἡ τῆς λεμονέας ἀγρία ποικιλία κίτριον ἢ λεμονεᾶ (citrus limonium). [**]

ἀγριόλευκα ἡ, πολλαχ. ἀγριόλιφκον τό, Θεσσ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λεύκα.

1) Λεύκη ἢ τρεμόφυλλος (populus tremula) πολλαχ.

2) Ἡ κοινὴ λεύκη, λεύκη ἢ λευκὴ (populus alba) Ἄνδρ. Πβ. καβάκι, λεύκα. [**]

ἀγριολίβαδο τό, ἀμάρτ. ἀγριουλίβαδου Στερελλ.
(Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λιβάδι.

Ἄγριος λειμών.

ἀγριολίβανο τό, ἀγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λιβάνι.

Τὸ ἀγριόχορτον ἄζυγος ἢ χαμαίπιτυς (ajuga chamaepitys) τοῦ γένους τῆς ἄζυγου (ajuga) τῆς τάξεως τῶν

χειλανθῶν (labiatae) εὖοσμον ΘΧελδράιχ 68. Πβ. ἀγριο-λίβανος. Συνών. δωδεκάνθι, λιβανόχορτο. [**]

ἀγριολίβανος ὁ, ἀγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λίβανος.

Ὁ θάμνος χαμαιπεύκη ἢ κολοβὴ (chamaepeuce mu-tica) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae), πιθανῶς ἡ τοῦ Διοσκορ. (4,125) χαμαιπεύκη ΠΓεννάδ. 1028. Πβ. ἀγριολίβανο. [**]

ἀγριολίξα ἡ, ΘΧελδράιχ 60 ἀγριολίτσα ΠΓεννάδ. 196 Λεξ. Βερ. 136.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Τὸ χόρτον βίγκα ἢ ἐλάσσων (vinca minor) τῆς τάξεως τῶν ἀποκυνωδῶν (apocynaceae), ὁμοιογενὲς πρὸς τὴν κληματίδα τοῦ Διοσκορ. (4,7). [**]

ἀγριολινάρι τό, Κέρκ. κ.ά. — ΘΧελδράιχ 5,13 καὶ 80 ἀγριολίναρο ΠΓεννάδ. 615 ἀγριουλίναρον Θράκ. (Αἰν.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λινάρι.

1) Ἀγριόχορτον τοῦ γένους τοῦ λίνου (linum) τῆς τάξεως τῶν λινωδῶν (linaceae), λίνον τὸ στενόφυλλον (linum angustifolium), πιθανῶς τὸ ἀρχ. ἄγριον λίνον ἢ λινοκαλαμῖς ΠΓεννάδ. 615. 2) Ἀγριόχορτα ὅμοια πρὸς τὸ λίνον α) Θήσειον τὸ ταπεινὸν (Thesium humile) τῆς τάξεως τῶν σανταλωδῶν (santalaceae), τὸ ἀρχ. Θήσειον ἀπαντῶν εἰς ξηρὰς καὶ ἀμμώδεις γαίας ΘΧελδράιχ 80. Συνών. ἀρμύρα, ἀρμυρήθρα. β) Τὰ φυτὰ δελφίνια τοῦ Διοσκορ. (3,77) τῆς τάξεως τῶν βατραχιωδῶν (ranunculaceae), δηλητηριώδη α) Δελφίνιον τὸ Αἰάντειον (delphinium Ajacis), τὸ κατ' ἐξοχὴν δελφίνιον τοῦ Διοσκορ. ΘΧελδράιχ 5. Συνών. καππου-τσῖνος, λαγός. β) Δελφίνιον τὸ θυσανῶδες (delphinium paniculatum) ΘΧελδράιχ 5. Πβ. ἀγριοσταφίδα. Συνών. λιναρήθρα, λιναρίδα. [**]

ἀγριολινεᾶ ἡ, ἀγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λινεᾶ.

Ἀγριολινάρι, ὁ ἰδ.: Γνωμ.

Ὁ χωριάτης κί ἂν πλουτύνῃ, | τὸ τσαρούχι δὲν εἴ ἀφίνει,
καὶ τὴν ἀγριολινεᾶ | τὴν τρανάει γὰρ σουπιᾶ.

ἀγριολόγημα τό, ἀμάρτ. ἀγρουλόγ'μα Μακεδ.
ᾱγριλόγ'μα Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγριολογῶ (II), παρ' ὃ καὶ ᾱγριουλογῶ, ὅθεν τὸ ᾱγριλόγ'μα. Διὰ τὸν τύπ. ἀγρουλόγ'μα πβ. ἄγρος παρὰ τὸ ἄγριος.

Τὸ βοτάνισμα τῆς ἀγρώστεως μετὰ τὴν ἀροτρίασιν ἢ τὴν αὐξησιν τοῦ σπαρτοῦ, τὸ καθάρισμα τοῦ ἀγροῦ ἐκ τῶν χόρτων μετὰ τὸ ὄργωμα ἢ ἀφοῦ μεγαλώσῃ τὸ σπαρτόν.

ἀγριολογιά ἡ, ἀμάρτ. ἀγριουλογία Μακεδ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγριολογῶ (I).

Βανασολογία, ὕβρις: Μὰ τί ἀγριουλογίς εἰν' αὐτές!

ἀγριολογῶ (I) ἀμάρτ. ἀγριουλογῶ Μακεδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-λογῶ, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 247 κέξ.

Βανασολογῶ, ὕβριζω.

